

Weer weer

Raadsheer-Waalwijk Zaterdag 09-01-2016

Na amper bekomen te zijn van de diverse kerst en oud-nieuw festiviteiten (waarover in het vorige verslag meer) moesten we al weer op 9 januari aan het werk. En niet dat je zegt, eerst even een makkelijke tegenstander, een beetje inkomen of zoiets. Nee, meteen de Raadsheren als tegenstander. Dat zijn geen kinderachtige jongens. De laatste jaren spelen we bij hen en winnen nipt. Nu speelden ze bij ons. Is dat alreeds een teken dat alles anders zou zijn?

Belangrijk bij de januari en februari wedstrijden zijn de weeromstandigheden. Onwetenden weten dit niet en vinden dit vreemd. Immers, zo redeneren zij; schaken speelt zich meestentijds binnen af. Inderdaad, dat is correct, maar voor de schaakzaterdag in deze periode is het weer niet onbelangrijk. Er moet immers duchtig gereisd worden. Gelukkig zou de druk van het tijdig arriveren nu op de schouders van de raadsleden liggen. En dat was niet allemaal zo vanzelfsprekend want in de periode kort voor de match hadden we in Nederland te maken met een boeiend weerfenomeen. De zogenaamde IJZELLIJN. Nederland werd in tweeën gedeeld. Boven de lijn was het winter, onder de lijn was het zomer. Heel bizar. En de lijn verplaatste zich. Zou Waalwijk boven de lijn komen, dan hadden de raadsleden voorzorgsmaatregelen moeten nemen (nu wordt duidelijk waarom Waalwijk in een hotel speelt!!). Angstvallig werd het weer in de gaten gehouden, dat de laatste tijd zoiezo ernstig van slag lijkt. Warmere winters hadden we nog zelden. En mogelijk staat ons een koude zomer te wachten. Boven de IJZELLIJN hadden ze zoveel ijzel, dat iedereen geadviseerd werd binnen te blijven. Op straat kon slechts geschaatst worden. Zuidelijk van dezelfde LIJN moesten we vanwege zomerse omstandigheden overwegen op 9 januari het gras te maaien, dat bij temperaturen boven 10 graden gewoon doorgroeit. Nu heb ik het niet zo op ijzel (en ook niet zo op grasmaaien, maar dit terzijde). Je ziet het niet aankomen en voor je het beseft sta je op een spiegel en doen zowel je stuur als al je pedalen het niet meer. Nee, dan verkies ik mist. Weliswaar zie je dan niks, maar de mist zie je wel en bovendien kan je er gewoon doorheen rijden. En met moderne middelen zoals er zijn Routenavigatie en Parkeersensoren kom je altijd thuis en kan je de schade beperken.

In het weekend volgende op de 9de was het **weer weer** relevant. Een select gezelschap van Waalwijkse schakers was actief op het TATACHESS tournament, wat de bijnaam is van hetgeen beter bekend staat als het Hoogovens Schaaktoernooi. Dit jaarlijkse fenomeen geldt als de Wimbledon of Chess. Beters bestaat er voor schakers niet. In dit weekend werden den onzen weertechisch verrast. Het is traditie de zaterdag te vroeg te zijn en de tijd te doden met een bezoek aan de Wijk aan Zeese pier. Masochistisch genieten van zandstraling. Nog dagenlang blijkt het zand lichaamsopeningen ingedrongen te zijn, waarvan we het bestaan liever ontkennen. Alle huidongeregeldheden strakgestraald. En dankzij met name de windtechnische omstandigheden is geborgd dat je haar nog zeker 3 maanden niet wil wat je wilt. Anyway, wij togen te pier en troffen daar werkelijk weinig vertoonde winden aan. Bijna perfect. Wat een weer weer. Er werd ons afgeraden (in de vorm van VERBOD, echt er stonden tanks (alle andere beschikbare voertuigen waren er reeds afgeblazen) op de toegang) de pier te betreden. Werden hier terroristen verwacht? Onwaarschijnlijk, want naast ons, enige dappere vissers (verkleed als

maanreizigers tegen het bizarre weer) en 2 mountainbikers (vraag het me niet, ik weet ook niet waarom die daar waren) was er niemand. Pierbetreden was te link. Op zaterdag woei, regende en hagelde het dat het een lieve lust was. Maar op zondag (de dag dat we vanwege druk schaakprogramma natuurlijk niet naar strand of pier kunnen) scheen de zon, lag de wind, en was het kortengoed perfect strandweer??

Het weer nu, blijkt ook de leidraad bij het verslag dat de Raadsheren over hun eclatante winst schreven (en wat als bijlage is toegevoegd). Zij euforeren hun winst met de suggestie dat alles vooraf gepland was, teneinde te laten geschieden hetgeen geschiedde. Zo werd de opmerking van hun 4de bord speler (wij zullen later nog meer over hem lezen) dat alsdan de telefoons niet ingeleverd zouden moeten worden (hetgeen volgens hem wel voorgeschreven zou zijn) dat die dan tenminste in de speelzaal op de tafels moesten blijven, gezien als briljant psychologisch voorspel. Zijn voorstel werd als acceptabel compromis geaccepteerd alhoewel het echter malversaties met telefoonschaaksoftware bepaald niet uitsluit. Als sinds de Godfather (deel 1) weet iedereen dat als je echt wat wilt, dat je dan van tevoren je telefoon op het toilet verstopt hebt. Daar moet je immers toch heen om hem om advies te vragen, toch?

(Mijn oudste heb ik een aantal jaren geleden stevig op de kop moeten geven toen zij vertelde voor een verjaardagspartij in Berlijn wat joints meegenomen te hebben. Tot mijn schok gaf ze aan die gewoon bij haar gehad te hebben toen ze per trein de grens over ging. Ze had ze niet (zoals iedereen met een beetje levenservaring toch weet) vooraf op het toilet onder de spoelbak geplakt, teneinde ze vlak voor uitstappen daar weer vandaan te halen. Oei, dat liep nog maar net goed af. Echt, altijd als ik treinreis, check ik de toiletten. Het zal U verbazen wat ik allemaal wel niet geoogst hebt)

Volgens hun verslag was de hele opzet ons uit balans te psychologiseren. Knap gedaan Raadsmannen. Wij waren reeds bij aanvang van slag. Dat zou echter nog wel erger worden. Na de opstellingen uitgewisseld te hebben (waarin dus bleek dat ikzelf ook op bord 4 mocht uitkomen. Dat zal eerderbenoemde ook wel even van slag hebben doen zijn!!) gingen we aan het werk.

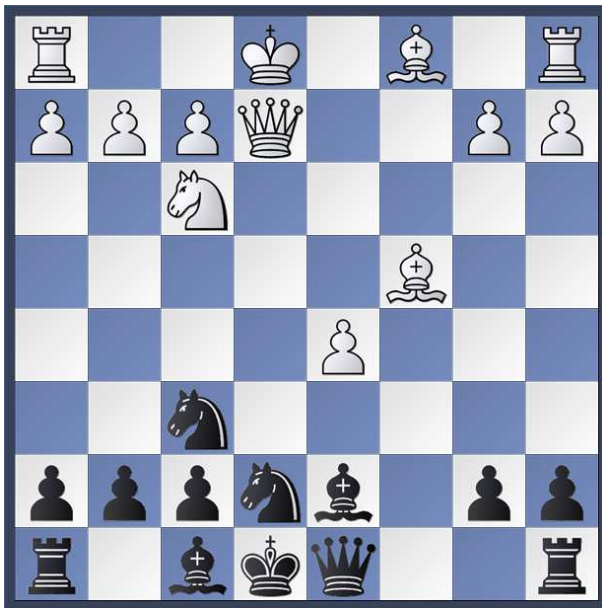
Alvorens daarover in detail te berichten, nog wat anekdotisch materiaal van ons Wijkweekend. Daar wist Nico Pol toch op bijzondere wijze in de problemen te geraken bij het uitchecken(??). Echt, waar verleden jaar het inchecken (vanwege het feit dat er volkomen vergeten was een hotel te reserveren) het probleem bleek, en het team dus in dozen onder bruggen had moeten overnachten, bleek nu het uitchecken lastig en daarmee de verklaring voor het te laat arriveren op de zondag, en mogelijk als gevolg daarvan de matige prestaties (die om die redenen ook verder niet toegelicht hoeven te worden). Wat was het geval? Ik had reeds weken van te voren 5 kamers gereserveerd. Ik ben wel dom maar leer snel, en de les van verleden jaar is mij door alle teamleden ernstig duidelijk gemaakt. Dat gedoe met dozen en bruggen kon wel voor 1 keer, maar niet voor 2 keer. Hotel geregeld, petten en pennen bij. Perfecte voorbereiding. Blijkt de receptietruus alle 5 kamers op mijn naam te zetten???. Wij begrepen onmiddellijk waarom de politie in geval van rampscenario's de slachtofferlijst niet meteen vrijgeeft. 5 slachtoffers Hans Sinnige????? Pol loot de enige 2-persoons kamer (Je weet maar nooit, soms is een van de spelers met zijn tweeën en komt zo'n kamer van pas), en was daar terecht zeer verguld mee. Deze kamer had echter een whirlpool (door Nico alras tot whirl-pol hernaamd) die de onhebbelijke neiging had eigen initiatief te tonen. Gedurende het voorgedeelte van de nacht sprong hij herhaaldelijk aan.

Toch lastige brom. Nadat Nico zelf niet bij machte bleek (Geen Moker en/of Kango meegenomen) hier wat aan te doen is hij ter tweeën ter receptie getogen. Daar vond hij een slimmerik die meekwam teneinde de stekker er wel even uit te trekken, die echter verscholen bleek achter een handig dichtgelijmd (??) luikje. Dus krijgt Niek een SUITE aangeboden en moest midden in de nacht verhuizen. Das allemaal geen punt, behalve als het op uitchecken uitkomt. Normale mensen gooien gewoon hun sleutel op de balie (of zelfs dat niet), maar Niek kiest de nette weg en meldt zich netjes af bij de receptioniste. Nico Pol was volgens haar echter in het geheel niet in het hotel aanwezig? (Immers, het zat bijnavol met Hans Sinniges). Kamernummer? 128 zegt Niek, Nee hoor doet de receptioniste, daar sliep Hans Sinnige. En daarnaast (en toen begon zet het echt verdacht te vinden) is die kamer gisterenavond al uitgeboekt. Oh ja, zegt Niek, ik ben verhuisd naar suite 148 vanwege whirlpolbrom. Nee, nee nee, zegt de receptioniste, de suite is vrij (want de verhuizing was klaarblijkelijk slechts voor de helft administratief verwerkt). Dus wat mij betreft was U er niet, bent U er nu nog niet en kunt U dus niet uitchecken!!! In plaats van dat hij dan de betaling terugvordert neemt hij echt 25 minuten om haar (en het inmiddels ter hulp bijeengeroepen voltallige management en beveiligingspersoneel) van alle details uitleg te verschaffen.

Laat ons de schaakbeschouwingen beginnen met de partij die Sander met zwart tegen Niek Oostvogels speelde. Zie de stelling hieronder die vlak na de opening onstond en waarin wit op zet 8 aan zet is. Een interessant moment. Wit heeft een bekende pion geofferd en heeft dientengevolge ontwikkelingsvoorsprong. Zijn witveldige loper staat op d3 echter niet optimaal maar daarentegen staat zijn dame machtig mooi. Niek besluit het enige te doen wat je volgens mij kan doen in een dergelijke stelling. Hij biedt Sander met Pd5 een stukoffer. En dan moet Sander gaan nadenken. Durf ik dit te accepteren? Hoeft niet perse, want Pd5 is een redelijk alternatief. Schaaksoftware aarzelt niet. Accepteert onmiddellijk het stuk, maar hoe langer mijn software denkt, hoe minder positief de uitslag wordt. Uiteindelijk is het stabiele oordeel ongeveer 1 punt plus voor den zwarten.

Na dus 8: ... ed; 9: ed Pe7; 10: Lb5 Lbd7; 11: Lc4 zijn we hieronder.

Oostvogels – van Dijk

11z

En hier wint zwart dus met Pfd5 zijn pionnetje terug. Immers Ld5 valt op Da5 schaak!! Knap verdedigen van Sander!! De vraag blijft echter nog steeds of wit genoeg heeft voor zijn stuk.

We schaken een beetje verder. Na 12: 0-0 Le6; 13: Td1 Dd6; 14: Pd4 0-0-0; 15: Pb5 zijn we hier

Oostvogels – van Dijk

16z

Het wordt moeilijk. De lange rochade heeft de gedachte de koning een schuilplaats op b8 te geven in de stelling gebracht. Bovendien is daarmee een toren ontwikkeld. Nu moet echter de dame weg. Er lijken 2 velden: Db6 (hetgeen volgens mijn software in een afgeronde 0 resulteert!) en het door Sander gespeelde Db8 wat belangrijk minder is. Dit vanwege met name het redelijk voor de hand liggende: 16: Lg5. Sander weet via Td7 de korte termijn schade te beperken, maar Niek kan via 17: Tac1 zijn laatste stuk in de aanval betrekken. Moet je eens kijken:

Oostvogels – van Dijk

17z

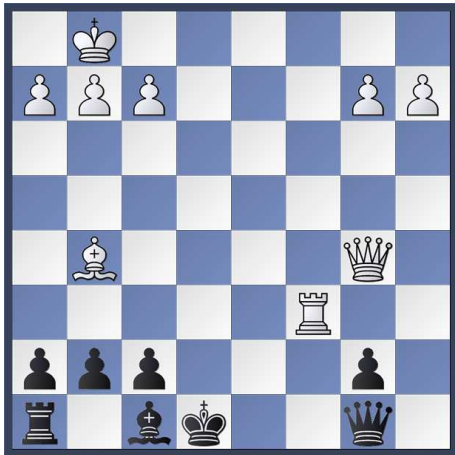
Wat te doen, kijk eens naar die torens en lopers. Maximaal aanvallend opgesteld. En daartegenover staan Sanders zwartveldige loper en zijn linkse toren om niet. Dit ziet er niet goed uit. Doet U mij de witten maar. De loperaftrek kan eigenlijk maar op een manier verdedigd worden: (Pc6 levert via afruil op d5 matpotentie met De8) namelijk via het echt eng ogende 17: ... Kd8 (brrrr). Vanuit de ene toren lijn in de andere. Van een pin in een andere pin. Niek gaat na 18: De4 a6; vereenvoudiging ruilen. Na 19: Ld5 Ld5; 20: Td5 zijn we hier:

Oostvogels – van Dijk

20z

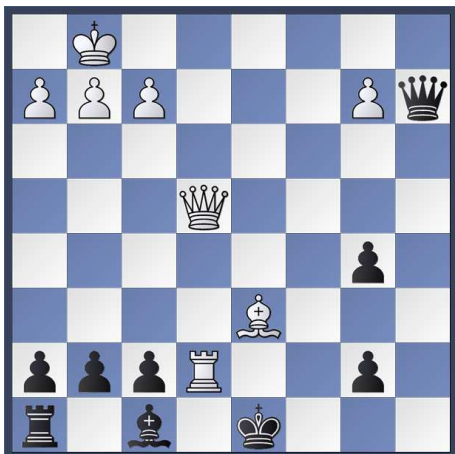
Torenslaan kost minimaal een dame maar daarna ook de partij. Er is eigenlijk nog maar 1 optie: 20: ... ab, waarna Niek via 21: Td7 Kd7 verder ruilt. Dat is helemaal niet verkeerd, maar het kon nog beter. Hij had via 21: Df5 mat in 9 kunnen aangeven (samen met computers ben ik tot veel in staat!!). Immers, dan is torenruil wel geforceerd en daarmee de partij beslist. Bijvoorbeeld via 21: Df5 Td5; 22: Td5 Ke8; 23 Db5 Pc6; 24: Tc6(!!) en kijk maar eens mee in welke stelling alleen nog opgeven resteert.

Oostvogels – van Dijk ANALYSE

24z

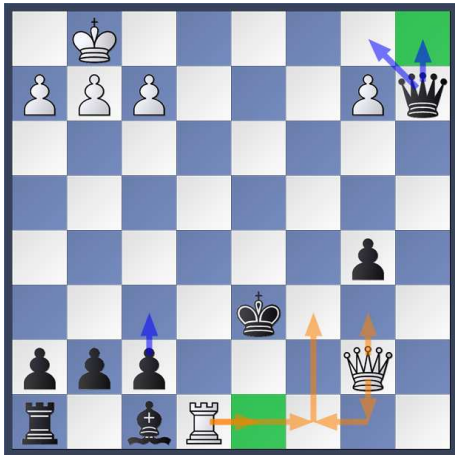
Deze optie, nogmaals, is door Niek vermoedelijk niet gezien. Hij gaat via torenruil: 21: Td7 Kd7; 22: Lf4 Da7; 23: Tc7 Ke8; 24: Ld6 Da2 ; 25: Te7 Kd8; hier terechtkomen:

Oostvogels – van Dijk

26w

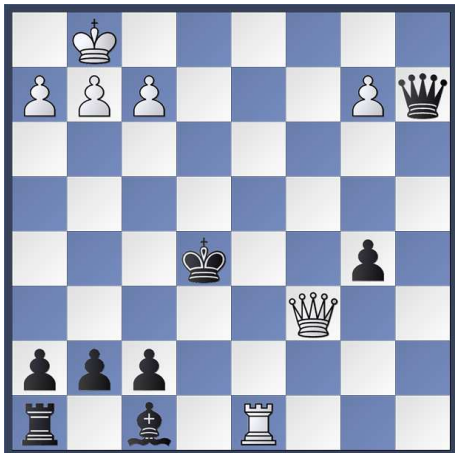
Ja, Niek heeft niet alleen zijn stuk terug. Hij heeft nog steeds een beest van een aanval. Alleen die dame in de gaten houden, even niet opletten en je sta mat achter de paalkes. In deze stelling ligt Lc7, gevolgd door Df5 zo voor de hand dat het niet te begrijpen is dat er wat anders gespeeld is. Genoemde Lc7 kost zwart de dame tegen toren en de pot. Niek heeft echter veel tijd (en energie) gespendeerd en moet opschieten. Hij besluit tot: 26 Te8 Kd7; 27 Db7 Kd6;

Oostvogels – van Dijk

28w

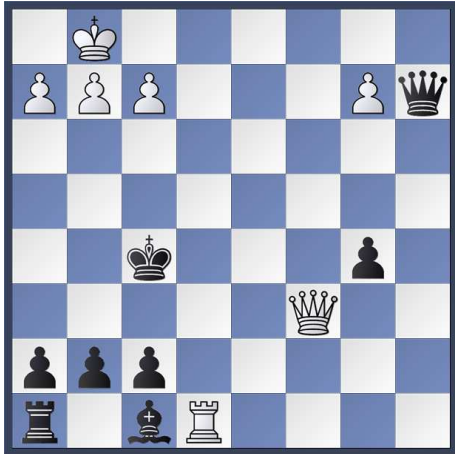
Nu zegt de software dat Db6 wederom uit is. Negeert U de pijlementuur maar. Die heeft Fritz er voor ons bijgezet om aan te geven wat zoal de ideeën zijn. Niek besluit tot 28: Td8 Ke6; 19 Dc6 Ke5

Oostvogels – van Dijk

28w

Waarna hij met 30: f4 wederom mat in weinig (9 geloof ik) kan aangeven. Zelfs het gespeelde 30: Te8 Kf5 biedt nog immer de optie g4!! Met zelfs mat in 6.

Oostvogels – van Dijk

28w

Via 31: Df3 vlucht Niek echter de veilige eeuwigschaak remise haven in.

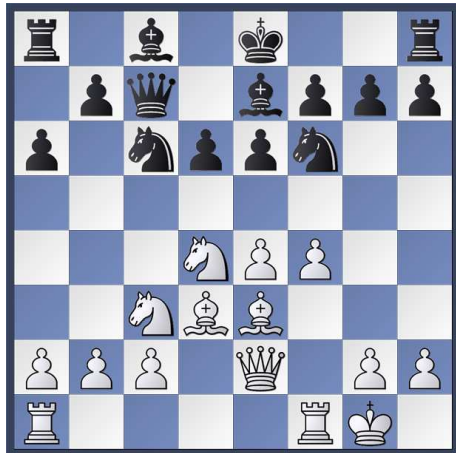
Hier mag Sander en het gehele Waalwijkse team niet mopperen. Dit had een strakke winst voor de Raadslui moeten opleveren. Niek heeft een strakke aanvalspot net niet af kunnen ronden. Jammer hoor, schoonheidsprijs gemist. Als zo vaak blijkt het vinden van een eenvoudige winst in een totaal gewonnen stelling niet zo eenvoudig. Computers lukt dat wel, maar na enige uren hard werken en in opperste tijdnood is het allemaal niet zo eenvoudig.

Mijn eigen partij bevat ook een aantal beschrijvingswaardige momenten. Laten we beginnen bij het begin, zijnde de opening.

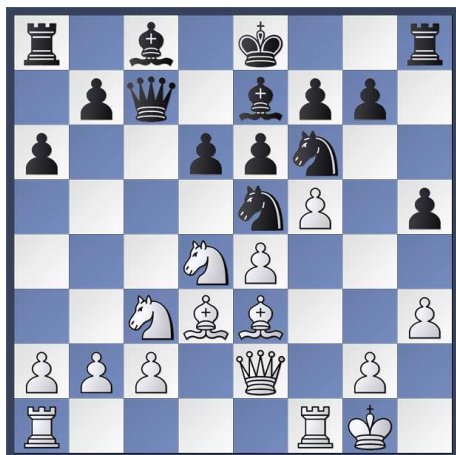

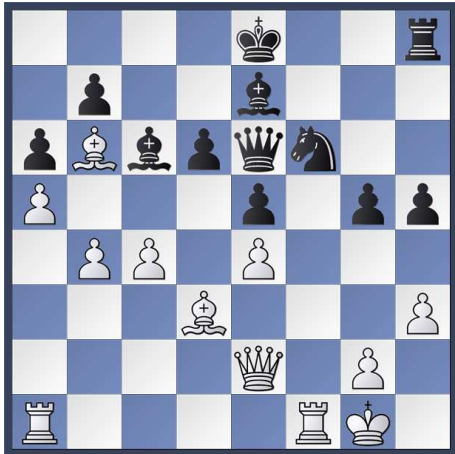
Ziehier hetgeen na wat semi-siciliaans voorspel resulteert. Wit iets beter ontwikkeld. Maar al met al niet zo veel aan de hand, toch? De vraag is hoe te profiteren van die ontwikkelsituatie. Het antwoord is de zet waar ik toch zeker 15 minuten over nagedacht heb. Dg4 is nogal commitvol. Kan zwart met g6 en een later opmars der centrumpionnen de dame met tempo terugduwen? Na Dg4 denkt ook John een kwartier na en besluit met Lf8 mijn gelijk. Ik krijg nog meer tijd om overwicht te genereren.

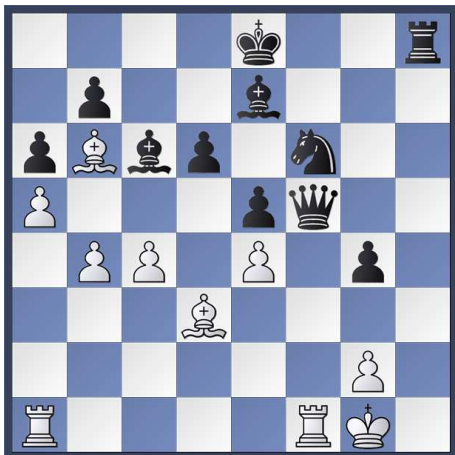
Na onder andere een zo mogelijk nog stoerder f4 weet wit hier toch wel stevig overwicht te krijgen. Ik zie zwart niet zomaar kort rockeren. En lang al helemaal niet. De koning blijft dus in het centrum en dat betekent aanvalskansen der mijnen. Onmiddellijk met f5 dus maar de belangrijkste centrumvraag gesteld. Zwart antwoordt met Pe5. En na wat heen en weer gedoe met loper en dame, maar ook de later belangrijk blijkende h5 (en h3 voor wit) waarmee zwart toch probeert iets tegen de koning te doen, zijn we alhier:

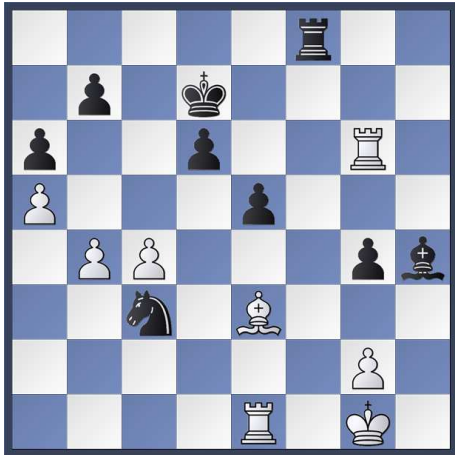
Wat hier te doen? Een tweede front openen is de key-statement. Dus met a4 over links aan de bak. En dan een antal zetten later via Pa4 (loper (inmiddels op d7) zal niet slaan vanwege Pe6 (na fe fe!)) een paard richting b6 met algehele vastzetterij.

We zijn wat zetten verder. Zwart heeft zijn toren c8 voor mijn paard ingeleverd. Wit staat (Natuurlijk!!) strak gewonnen. Via b5 is incassering van een punt snel te verwachten. Maar als zo vaak begin ik beren achter bomen te zien. Wat te doen op g4?? Voor je het weet heeft zwart aanval tegen mijn koning. Dus besluit ik zo stom als ik ben via Df3 toekomstig dameruil te realiseren, waarna de koningsaanval zal stranden, en ik dan via mijn kwalvoorsprong de winst kan innen. Goed plan, toch??

Maar dan moet je natuurlijk wel met de pion en niet met de toren terugslaan, OEN!! Nu heeft zwart al een pion en nog initiatief ook voor zijn kwal. Sjonge, sjonge, hoe dom kan je zijn.

Nou, het kan nog veel gekker. Want via een aantal dramatisch onzinnige zetten hebben we bovenstaand bereikt. Even voor de duidelijkheid. John had geen tijd. Hij heeft de laatste zetten in no time gedaan en zowaar uit niets iets weten te maken. Ik beef en angst. Als zo vaak zal ik toch niet gaan verliezen. Gelukkig biedt John in bovenstaande stelling remise aan. Wat nu?? Tf1 verliest op Pe2. Ik kan met g3 een pion offeren, maar helpt dat?? De klok tikt. Zal ik remise accepteren. Het teamhoongelach vrezend besluit ik dan toch maar via Ta1 de volgende stelling te bereiken. En daaropvolgend gaf John luid en duidelijk aan dat dat hij niet begreep waar ik mee bezig was, vanwege het onvermijdelijke mat dat hiervan het gevolg zou zijn. Een interessante uiting. En daarnaast ook niet zo slim, om de volgende redenen:

1: Waarom dan dat remise-voorstel. Immers, veel andere voorzettingen die niet onmiddellijk materiaal verlies tot gevolg hadden, waren mij niet ter beschikking. Tg7 verbetert eerder zijn dan mijn stelling. Zal John die matvoering pas bedacht hebben nadat hij remise voorgesteld had?

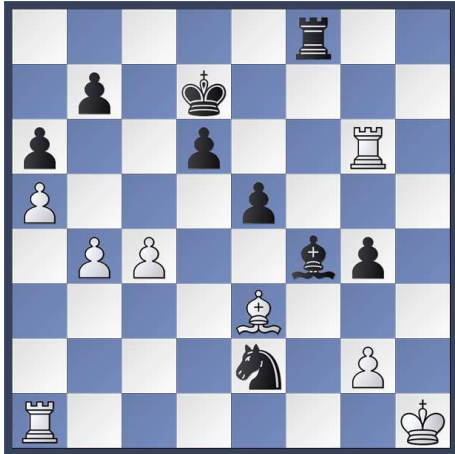
Ik herhaal, **niet zo slim**.

2: Dat mag natuurlijk niet. Een spelregelpurist als John is (herinnert U zich dat telefoonincident?) hoort dat te weten. En waarschijnlijk weet John dat ook wel. Het is ongebruikelijk en ook niet toegestaan op deze wijze superioriteit te veinzen teneinde de tegenstander psychologisch te pootlichten. Ik weet niet (en zal daar met de wedstrijdleider nog eens over praten) wat daarop de straf is, maar op zijn minst ons aller afkeuring.

Ik herhaal: Ik herhaal, **niet zo slim**.

3: Het was niet correct. Het was helemaal geen mat. Nog niet eens gewonnen niet eens. Via een elementaire torenblok, kon mat ontweken en torenruil aangeboden worden. Nog steeds staat wit beter danwel gewonnen.

Ik herhaal: Ik herhaal: ik herhaal, **niet zo slim.**

In deze stelling (verkregen na nog wat zetten verderspel) verzuimt wit verdorie gewoon via Td6 een pion mee te nemen. Dit vanwege Lc5 schaak en torenpak. Dan had ik toch weer mooi winstkansen gehad. Pffff, Goeie opening gespeeld, maar de rest ben ik gelukkig NU al weer vergeten. Walg.

Ik zou nog wel over andere partijen kunnen schrijven, maar de waarheid is dat het allemaal niet veel was. We kregen van de Raadslui stevig op de noten, en mochten (gezien Sander hierboven) nog niet eens mopperen met een viertal remises. 6-2! Zo stevig verliezen we maar zelden. We moeten oppassen, het wordt tegen degradatie knokken!!!

Daartoe reeds tekenend:

HanS

Na een aantal jaar het sterke team uit Wolluk op bezoek te hebben gekregen in Zundert, was het afgelopen zaterdag tijd om “Hotel Waalwijk” een bezoekje te brengen. Bij aankomst in het hotel stond te kerstboom met cadeautjes al te wachten, en aan het einde van de dag konden we inderdaad 6 van de 8 cadeautjes in de kofferbak laden. De twee belangrijke matchpunten die dit oplevert, zorgen ervoor dat Raadsheer 1 op een roze wolk zit en handhaving goed mogelijk lijkt.

Johan, die als eerste klaar was, speelde een vrij vlak bewolkte pot tegen een sterke tegenstander. De zon brak eigenlijk nooit door, maar gelukkig bleef het ook de hele dag droog. Uiteindelijk besloten beide spelers om binnen te blijven en elkaar de hand te schudden.

Terwijl Johan en zijn tegenstander elkaar een hand gaven, pakten grauwe donderwolken zich samen boven het bord van Tycho. Hij stond in de verdrukking en leek een pion achter te komen en te moeten gaan knokken voor remise. Maar achter de wolken schijnt de zon, of in Tychos geval achter de loper schijnt een dame, en na een aftrekschaakje was de eerste winstpartij een feit.

En als er één schapjeswolk over de dam is, volgen er meer. Dat gold ook voor de stukken van Jeroen, die één voor één de koning van de tegenstander benaderden. Zijn tegenstander, een invaller die toch iets te zwak is voor bord 5 in de promotieklasse, voelde te laat nattigheid en werd daarna zeiknat.

Vervolgens was het de beurt aan Daan, die al vrij snel een waterig zonnetje kreeg in de vorm van een vrijpion. Even leek zijn pion te worden bedekt door een laaghangende sluimerbewolking, maar aan het eind van de middag brak hij toch door en promoveerde tot een prachtige zomerzon in volle glorie.

Met 3,5 – 0,5 bevond het team van Wolluk zich in de regen, maar die zou snel een drup worden. Ik weet niet meer precies in welke volgorde iedereen klaar was, dus ga ik maar van bord 4 naar 1.

John had zin om een tsunami te veroorzaken en dat is hem ook gelukt. Al bij binnenkomst eiste hij dat telefoons niet alleen uit gezet werden, maar ook op tafel gelegd zouden worden. Deze psychologisch ijzersterke zet zorgde ervoor dat we reeds met 1-0 voorstonden toen we begonnen. Toen hij een paar uur later beweerde zijn tegenstander mat gezet te hebben, terwijl dat helemaal niet zo bleek te zijn, begon het helemaal goed te donderen. Uiteindelijk besloot zijn tegenstander snel te gaan schuilen in de bar en werd tot remise besloten.

Niek offerde reeds op zet 9 een paard zodat de weergoden hem gunstig gezind zouden zijn. De hele partij leek hij zijn schapjeswolken op het droge te kunnen halen, maar in tijdnood kon hij de winnende voortzetting net niet vinden. Remise was het gevolg.

Jorrit, vast slachtoffer op bord 2, timmerde een stevige beschutting tegen de slagregens van zijn 2000+ tegenstander. Zoals het een goed corsobouwer betaamt, zat zijn constructie stevig in

elkaar en doorstond zijn huis weer en wind. De winst vinden was te veel gevraagd, maar het eerste halve puntje van onze secretaresse is binnen!

De tegenstander van Frank voelde zich zoals we ons allemaal wel eens gevoeld hebben. In de verte zag hij donkere wolken aankomen. Hij probeerde lang stand te houden en de andere kant op te lopen, maar gestaag kwamen de wolken dicht en dicht. Uiteindelijk berustte hij in zijn lot dat hij met een natte broek thuis zou komen.

Door dit geweldige resultaat was het hele team van Raadsheer 1 het zonnetje in huis; niemand heeft verloren en een dikke overwinning is geboekt. De matchpunten stapelwolken zich dit seizoen op en met een hoosbui aan geluk komt er misschien nog wel een heul zonnig einde aan het seizoen!